

Q. D. B. V.
DISPUTATIO INAUGURALIS JURIDICA

De

PROTESTATI-
ONE JUS PROTE-
STANTIS NON CON-
SERVANTE,

QVAM

RECTORE UNIVERSITATIS FRIDERICIANÆ
MAGNIFICENTISSIMO,
SERENISSIMO PRINCIPE AC DOMINO

DN. FRIDERICO WILHELMO

ELECTORATUS BRANDENB. HÆREDE, &c. &c.

DIRIGENTE

DN. CHRISTIANO THOMASIO,

JCTO, CONSIL. ELECT. BRAND. PROF. PUBL. ORDIN.
UNIVERSIT. FRIDER. SEN. ET FACULT. JURID.

h. t. DECANO,

Pro Summis in utroque Jure Honoribus, Privile-
giis atque insignibus Doctoralibus
rite capeffendis,

IN AUDITORIO MAJORI

Ad diem III. Junii An. M DC XCV.

Placidæ Eruditorum discussioni sistet

JOHANNES ANTONIUS Walther.

VRATISLAVIENSIS.

Typis CHRISTOPH. ANDRÆ ZEITLERI, Acad. typ.

23

29

1695, 49d

23

55
CELEBERRIMÆ
REIPUBLICÆ VRATISLAVIENSIS
SENATUI SPLENDIDISSIMO,

Illustri Domino

PRÆSIDI,

*Magnificis, Generosisimis, Maxime
Strenuis, Prænobilissimis, Amplissi-
mis atq; Jurisconsultissimis*

DNN.

**SENATORIBUS,
SYNDICIS,**

nec non

SECRETARIIS,

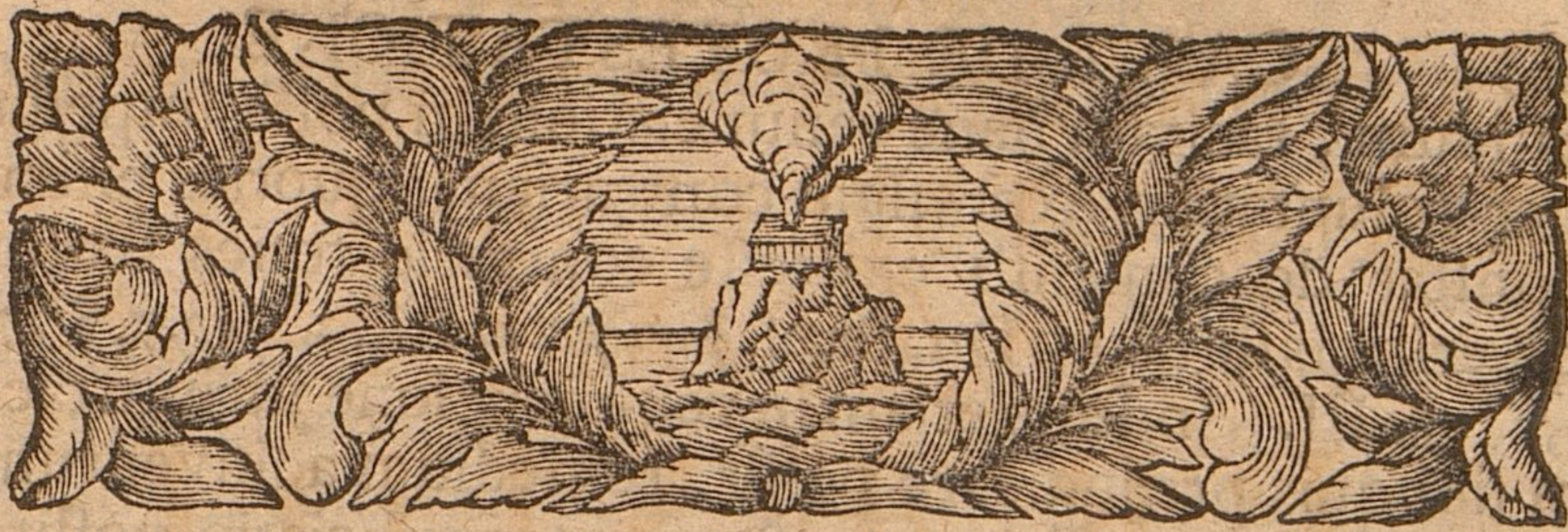
PATRONIS SUIS SUBMISSA VENERATIO-
NE PROSEQVENDIS,

Disputat. hanc Inauguralem cum hu-
millima sui commendatione
dedicare audet

JOHANNES ANTONIUS Walther.

①

CAPUT I.
De protestatione jus protestan-
tis conservante.

§. I.

Jus illud, quod in nostrum favorem est intro-
ductum, per renunciationem perire, ex notis-
sima dispositione *l. pen. C. de pact.* apparet, cum
enim in *d. l.* jus non capiatur pro lege Jussum
Imperantis denotante, sed saltem pro facultate, jus au-
tem pro facultate positum, a jure in priore significatione
accepto, in hoc differat, quod invito non obliget, facile
patet, illud & ope renunciationis tolli vel remitti posse;
& huc pertinent illa quinquaginta & tria singularia Juris
beneficia quæ ex Corpore Jur. Civ. collegit Jacobus Bu-
trigarius Jctus Bononiensis in exiguo suo *de Renunciatione*.
Tract.

§. II. Cum vero etiam detur renunciatio tacita,
(de qua consule Magnif. Dn. Schultz. *in Diss. de Tacit. Re-
nunc. jur. quas.*) quæ scil. ex tacito nascitur consensu, vix
opus ut dubitemus, anne tacita illa renunciatio ut pluri-
mum locum habeat, cum & hic Germanorum illud ob-
tineat: *Schweigstu still so ist's dein Will/* tamen hic no-
tan-

A

tan-

2 CAP. I. DE PROTESTATIONE

tandum, tacitam hanc renunciationem posse impediri per voluntatem expressam contrariam, quoties enim constat de consensu expresse contrario toties frustra quærimus de tacito Dn. Præs. *Jurispr. div. L. 2. Cap. 7. § 27.*

§. III. Inde ne etiam in renunciatione jurium tacita sibi quis præjudicare possit, remedium adinventum, per quod expresse consensu tacita renunciatio possit averti, & jus pristinum conservari, vocaturq; hoc remedium, Protestatio, de qua vulgatum illud axioma circumferunt: *Protestatio conservat jus protestantis*, seu ut alii dicunt: *Protestatio removet animum ab actu*, deducuntque hoc ex *l. 4. §. 1. ff. quib. mod. pign. conf. l. 14. §. 8. de relig. & sumt. fun.* cumque hujus axiomatis utilitas, ubique fere maxime autem in foro sese exerat, Advocatum in arduis causis illud ante omnia attendere debere monet Jctus qui vocatur Johann. de Deo in *Doctr. Advocat. Part. 5. Assess. Lib. 1. Cap. 5. n. 6.*

§. IV. Ideoque ea Protestationis natura est, ut si actus aliquis a nobis peragatur, qui jus nostrum everteret, vel ad minimum talis sit, qui dubium aliquod parere possit, quo animo perficeretur, ille non alio animo factus censeatur, quam de quo protestatum, nec interest, utrum præcedat actum ipsum protestatio, an actui interponatur, an in continenti subsequatur, quamvis enim quoad hoc ultimum contrarium videatur deduci posse ex *arg. l. 31. ff. ad L. Aquil.* putamus tamen, hunc casum de vita hominis agentem ad negotia alia civilia vel actus judiciales vix trahi debere, potius nos paria reputamus esse, aliquid fieri in ipso actu & paulo post *conf. l. 1. fin. l. 2. ff. de solut.* interim absit ut approbemus protestationem ex intervallo temporis adjectam, inprimis si inde alteri jus quæsitum jam esset natum, vid. *l. 15. ff. Mandat.* hoc quippe

①

JUS PROTEST. CONSERV.

3

quippe in casu sine consensu alterius protestatio foret invalida.

§. V. Dixi de *adū dubio*, ex quo apparet, protestationem in causis perspicuis & claris esse inutilem, sic superfluum puto esse protestationem, quando quis ob iusta impedimenta appellare non potuit, ita enim si quis alio modo impedimenta poterit probare, non oberit omisio protestationis Wesenb. *Conf. 43. n. 159.* Ita quoque superflua Actoris protestatio est, quod se nolit adstringere ad probationes non necessarias mit überflüssigem Beweis unbeladen zu seyn. cum enim ob *l. 21. fin. C. de probat.* Actor probationibus superfluis onerari non debeat, poterit ad *d. l.* provocare si forsan probatio non necessaria ipsi fuerit injuncta, etiam si nulla præcesserit protestatio add. Illustr. Dn. Stryk *Intr. ad Pr. Cap. 7. §. 5.* & Heig. *Part. Post. Q. 2. n. 32.* Quamvis & hisce in casibus dicere posses, superflua non nocere adeoque locum hic habere arg. *l. 94. de R. J. l. 26. fin. de adim. & transfer. leg. l. 65. de V. O.*

§. VI. In Personas quæ protestatione jus suum conservant, quæve vel natura vel lege impediuntur prolixius inquirere non placet, cum talia ex ipsis juris principiis sint notissima, illud tamen notare lubet, protestationes hodie sæpius fieri per Notarium in scriptis (vid. tamen *Bresl. Gerichts-Ordn und Proc. Art. 46. ibi.* Instrument so durch Notarios publicos gemacht werden / sind bey diesen Gerichten niemahls im Brauch gewesen) inde etiam Notariis tot formulas protestationis præscribit Volckman in der *Notariat-Kunst P. 2. Tit. 20. Cap 80.* Qui modus Protestationem interponendi nec Jur. Rom. penitus incognitus. vid. *l. 2. C. de annal. except.* Quoad Personas vero contra quas fit protestatio, hoc in quæstione: num. pars cui proponitur protestatio in eam consentire debeat?

A 2

beat?

4   CAP. I. DE PROTESTATIONE

beat? Et quamvis hæc quæstio vulgo variis distinctionibus adhibitis soleat decidi, an nimirum protestatio fiat judicialiter, an protestatio sit generalis, an specialis, tamen unica distinctione omnia expediri posse puto dist. scil. casus qui a mera protestantis voluntate dependent ab illis in quibus & altera pars interesse vel habet vel habere possit, in illis admittenda proculdubio protestatio altera parte dissentiente, in his vix proderit protestatio, si deest partis alterius consensus; tacitus tamen etiam facit subsistere protestationem vid. *l. fin. pr. ff. Naut. Caup. Stab.* Sed quid si illi quorum consensus desideratur sint incerti? R. publice proponi protestationem sufficit *arg. l. 11. §. 2. 3. ff. de instit. act.* procuratorem vero ob absentiam forsan unius partis constitui posse concedimus. ductu *l. 5. §. 2. quod vi aut clam.*

§. VII. Modum interponendi protestationem quod attinet, fit vel verbis ore prolatis, vel in scripturam redactis propter *l. 7. C. de Cond. ob caus. dat.* negotamen de substantia protestationis esse adhibitionem testium & redactionem in scripturas, quamvis enim in *l. 34. ff. de N. G.* contraria sententia videatur fundata, attamen *d. 1.* probationem protestationis respicit, ad quam omnino non solum testes, & instrumenta verum etiam his deficientibus juramentum adhiberi posse, concedimus cum Mascard. *de Prob. Vol. 3. Concl. 1241. n. 2.* & Gilhaus. *Arb. jud. p. 1. Cap. 6. n. 353.* quamvis quoad ultimum probandi modum multi dissentiant. vid. Mascard. *d. 1.*

§. VIII. Negotia, in quibus protestationes fieri solent sunt regulariter omnia, tam judicialia quam extrajudicialia, nam ubicunque dubium oriri potest an verba vel facta secundum mentem proferentium queant explicari ibi protestationem admitto, cum enim tam verba
quam

⑤

JUS PROTESTANTIS CONSERVANTE. 5

quam facta ambiguitatibus non careant exemplum in *l. 25. de leg. 3. add. l. 96. de R. 7.* & etiam sæpius contra mentem proferentis explicentur vid. *l. 39. ff. de pact.* ad evitandas ejusmodi ambiguitates, protestationes annecti possunt, sic quoad actus extrajudiciales sæpius occurrere solent protestationes creditorum, qui pecuniam a debitoribus in viliori moneta non aliter quam cum protestatione: ut jus petendi augmentum salvum maneat, acceptant vid. *Carpz. P. 2. C. 28. D. 10. n. 5.* Pari modo scripturam alienam scribens, subscribens, vel subfigillans protestari solet: *citra meum meorumque præjudicium: Mir und meinen Erben unschädlich*/cum alias scribens sæpius præsumatur contenta approbare vid. *Menoch. l. 2. Pres. 66. n. 1.* Sic fidejussorum protestatio in instrumento obligationis non est infrequens, quod post tempus solutioni præfixum amplius nolint esse obligati, quo casu hoc operatur protestatio, ut ex solutionis prorogatione liberetur fidejussor conf. *Coler. Proc. exec. P. 2. cap. 3. n. 96. - 99.* Porro emtio venditio sæpissime non aliter celebratur quam interveniente protestatione venditoris se sc. non aliter transferre dominium quam si pretium fuerit solutum, quæ protestatio adeo efficax, ut pretio non numerato venditor in concursu creditorum rem venditam vindicare possit vid. *Gastel. Specul. Jur. cap. 56. membr. 1. n. 3.* Quid in materia Cambiorum, quando scil. Præsentans, remittit Cambium ad Trassantem, valeat protestatio vid. in *Ord. Camb. Lips. de An. 1682. art. 4. s. 15. add. Stat. Hamb. P. 2. tit. 7. art. 4.*

§. IX. Quod actus judiciales spectat, creberrimæ sunt (1) Judicum protestationes quando scil. agitur de remissione reorum ad locum delicti, hoc enim casu judex requirens protestatur, se hanc remissionem non ex

A 3

jure

jure sed ex amicitia petere, & per hanc remissionem remittentis jurisdictioni nihil derogatum iri vid. Richter. *P. 1. Dec. 15. n. 4.* (2) Actorum, cum enim illorum interesse possit, ut potius in possessorio experiantur vid. *l. 24. de R. V.* sæpe tamen ad colorandum possessorium non pauca soleant immiscere, quæ petitorium redolere videntur, famosissima est protestatio: **Es will Kläger hiermit feyerlichst protestiret haben/daß er dasjenige was er in seiner Klage vorgebracht / und ad petitorium zu gehören scheinet/keines weges zu dem Ende angeführet haben wolle/um sich des possessorii zu begeben/sondern er habe solches nur allein pro colorando possessorio & informatione judicis anführen wollen.** Altera protestatio, quam respectu actoris putamus notabilem esse, offert se in publicatione attestatorum, si enim animadvertat actor, testes pro ipso non deposuisse, protestetur contra attestatorum publicationem, & reo juramentum deferat, quæ juramenti delatio hodie omnino adhuc locum habet. add. *Illustr. Dn. Stryk. Introd. ad Pr. cap. 20. §. 2* Quamvis in foro Saxonico hæc aliter se habeant vid. *Carpz. Proc. Tit. 11. art. 1. n. 99.* quod & in Curia Vratislaviensi obtinere puto arg. *Art. 43. der Gerichts Ordn und Proc.* (3) Reorum, si enim ad judicem incompetentem citentur, hæc vero incompetencia sit dubia, comparere tenentur, aliud si notoria, priori tamen casu protestationem interponunt. Im übrigen protestiret **Beklagter feyerlichst/daß er dieses Gerichte keines weges pro competente agnoscire/sondern will hiermit exceptionem judicis incompetentis opponiret haben.** Quid porro efficiat rei protestatio, si actor s. extrahens, ad causæ alicujus determinationem Commissarios expetierit demonstrat *Illustr. Dn. Stryk. dict. Tract. cap. 2. §. 22.*

①

JUS PROTESTATIONIS CONSERV. 7

§. X. Hæc de axiomate: Protestatio conservat jus protestantis, paucis notasse sufficiat, qui prolixiora cupit adeat Martin. de Ve Constant. Roger. Johann. de Angu-
sellis Mart. Nigrin. Qui peculiare de Protestat. edide-
re Tractatus. Verum quamvis allegati Jcti protestatio-
nes, quatenus jus nostrum conservant, satis erudite per-
tractaverint, paucis tamen aut plane non tetigerunt the-
ma quod in præsentī excutere lubet, igitur ad ejus per-
tractationem propero.

CAPUT II.

De Protestatione jus protestantis non conservante intuitu Patriæ Pote- statis & Tutelarum.

§. I.

Protestationem jus protestantis non conservantem
in genere describimus, quod sit animi nostri declara-
tio juris sui conservandi causa, sed sine effectu in-
terposita. Ex qua descriptione apparet primo statim in-
tuitu, casus illos haudquaquam huc pertinere in quibus
scil. protestans nullo jure nititur e. g. Si Testator nullas
in testamento adhibens solennitates protestari velit:
Testamentum nihilominus debere valere, vel parens
per protestationem liberis alimenta denegare velit, ta-
lia enim nec per protestationem fieri posse efficacia fa-
cile apparet, deficit namque jus in quos protestans se
fundare possit vid. l. 38. de pact. l. 4. de agn. & alend. lib. In-
de pro requisito / necessario ponimus protestantem in
jure se fundantem.

§. II. Intuitu patriæ potestatis initium faciamus a
causis

8 CAP. I. DE PROTESTATIONE

intuitu
Patr. Pot.
confide-
rantur (1)
sponsalia.

causis matrimonialibus, cumque sponsalia dividantur in publica & clandestina, publica vero sint quæ consensu parentum inita, omnino parentum protestatio regulariter multum in sponsalibus operatur, (quamvis & liberorum protestatio suos hic habeat effectus vid. Brunnem. *Jure Eccl. l. 2. cap. 17. n. 14.*) si vero parens sponsalibus consentiat, dissentiat vero mater, puto sponsalia subsistere quamvis mater in jure ipsi competente se fundans, contra illa protestetur; cum enim patri competat etiam matris actiones in utilitatem familiæ dirigere, patris quoque interesse ob alimenta præstanda hic maxime versetur, illius consensum, non attenta protestatione matris, præfero. Accedit, quod si hoc casu præferretur matris protestatio, jus patrum patri invito adimeretur, quod tamen adimi non potest. vid. tamen *l. fin. ff. si a par. quis manum.* add. Carpz. *Jurispr. Consist. L. 2. Def. 44. n. 16.* ubi & nostram sententiam Juri Div. conformem esse asserit.

§. III. Porro si & pater una cum matre sine sufficienti causa dissentiant, liberi vero amore honesto erga hanc vel illam personam ducantur, recepta in praxi sententia, quod in hoc casu Consistorium locum parentum subeat, non obstante protestatione parentum; cum enim Jure a LL. concessio abutantur, jure ipsis alias competente se faciunt indignos arg. *l. s. ff. ad L. Pomp. de parric.* inde consensu Consistorii accedente valida reputantur sponsalia; modo liberi prius legitime requisiverint consensum parentum Brunnem. *de Jur. Eccles. lib. 2. cap. 19. n. 5.* quid Jur. Rom. in ejusmodi casu obtinuerit declarat. *l. 19. de R. N.*

§. IV. Quoad ipsas personas sponsalia ineuntes, illud incidit dubium, si sponsa contra Imperium marito alias in uxorem competens protestetur, ipse etiam maritus forte

①

JUS PROTEST. NON CONSERV.

forte intuitu divitiarum sponsæ, huic protestationi non
 contradicat, an protestatio illud effecit, ut ipsa uxor post-
 modum exercitium imperii maritalis prætere possit?
 Et videtur primo intuitu, hanc protestationem non
 esse simpliciter rejiciendam (1) quia non adeo repugnat
 Jur. Nat. imperium muliebri, quamvis enim in negotiis
 matrimonii peculiaribus uxor ad voluntatem mariti se
 componere teneatur, non tamen statim quoad alias quoq;
 actiones imperium necessario competit, sed potius hæc
 abstrahendo à voluntate divina a libera paciscentium vo-
 luntate dependent vid. Dn. Puffend. *de J. N. & G. l. 6. c. 1. §. 11.*
 Dn. Præsid. *Jurisprud. Div. lib. 3. cap. 2. §. 105.* accedit (2) quod
 in *l. 41. pr. de Leg. 3. l. 19. §. 1. de ann. leg.* Uxores dicantur Do-
 minæ & (3) Exempla prostant uxorum, quæ non unico
 marito, verum Gentibus imperarunt, prout de Maria
 Scotiæ Regina vid. Magnif. Dn. Becman *Medit. Pol. cap. 6. §. 3.*
 Verum his omnibus non obstantibus, protestationem
 nihil efficere putamus, ut enim taceamus quod mores ho-
 dierni mariti imperium tantum approbaverint vid. Gudel.
de Jur. Nov. Lib. 1. cap. 7. certum est in Jure Div. hanc pro-
 testationem non esse fundatam vid. *Genes. 3. v. 16. & 1. Tim. 2.*
v. 12. quod Leges & Exempla allata attinet, quoad prius
 resp. verba ex civilitate in *dd. text.* prolata nihil posse ef-
 ficere. Quoad posterius vid. *l. 13. C. de sent. & interl. omn. jud.*

§. V. Quid si nunc talem fingamus casum: Titius
 Cajæ fidem dat de conjugio, protestatur tamen, se non a-
 liter consentire, quam si paternus consensus accesserit,
 postea priusquam superveniat ille consensus, Semproniam
 adit, illique pure conjugium promittit, ex postfacto a-
 nimadvertit, se suam conditionem reddere posse melio-
 rem, si Cajam duceret, quæ Pater simul videns his spon-
 salibus consensum suum apponit, quær. Quid hic statuen-
 dum?

B

dum?

dum? Resp. Protestationem hoc casu jus illud relictis sponsalibus posterioribus redeundi ad priora non concessisse, quamvis enim sponsalia priora præferantur posterioribus, ipsa etiam sponsalia sub hac conditione tanquam honesta promitti possint, tamen illud hoc casu actum censetur, ne sint sponsalia, nec initium sumant, antequam consenserit pater, cum & illud hic locum habeat: *Conditio nihil ponit inesse adeoque his admisis, sponsalia Sempronæ promissæ revera sunt priora adeoque præferenda add. Cap. 22. X. de Sponsal. Illustr. Dn. Stryk. Disput. de Jure Spons. & Spons cap 4. n. 8. dissent. Cypræus de Sponsal. cap. 8. n. 3.*

§. VI. Possent hic quædam moneri circa protestationem de dissentiendo in sponsalibus, verum hæc omnia satis erudite sunt discussa in *Disp. Illustr. Dn. Stryk. de Dissens. utriusq. Despons* adeoque his prætermisissis, quoad sponsalia clandestina unicus adhuc occurrit casus discutiendus, si nimirum quis puellæ cohabitaverit, addita protestatione: quod per copulam hanc carnalem minime intendat in matrimonium consentire. In quo quidem casu abstrahendo a *Jur. Can. & praxi Sax.* dicendum videtur, quod protestatio aliquid operetur, cum nimirum hoc ipso cohabitans fateatur, se libidinis explendæ gratia concumbere, adeoque dum in hac protestatione acquiescit stuprum patiens, volenti injuriam fieri non puto, cum illa, dum tacet, etiam stupro non matrimonio consensisse videatur, nec enim hic locum habere potest *Salvatoris effatum*: *Quos Deus conjunxit homo non separet Matth. 19. v. 6.* adeoque nec video quare hoc matrimonium debeat permitti. Verum *arg. cap. 30. X. de Sponsal.* protestatio nihil hoc casu efficit, quod enim quis cohabitet animo matrimonium contrahendi, est præsumptio juris & de jure, contra quam aliam probationem non admittunt, inde pronunciant.

D

JUS PROTEST. NON CONSERV. II

ant: Ist also N. seiner protestation ungeachtet mit N. durchgewöhnliche Trauung und Beywohnung die Ehe zu vollziehen schuldig. add. Menoch. *de Prasumpt. lib. 3. prasumpt. 1. n. 13. seqq.* Zœl. *ad Decret. tit. qui matrim. accus. poss. num. 2.*

§. VII. Occasione potestatis patriæ venit hic etiam (2) agendum de alimentorum præstatione, supra tamen præstatio §. 1. b. cap. protestationem inanem notavimus, quæ circa alimen- hanc materiam occurrere posset add. Pontan. *de Alim. torum. cap. 8. n. fin.* inde nec etiam aliquid operabitur prote- statio de sumtibus in alimenta factis repetendi, quia pa- ter dum alimenta præstat suum solvit debitum. Ve- rum quid si filium præsupponas manu sua in patrem injuriosum existentem, an tunc aliquem effectum for- tiri poterit protestatio circa sumtuum in alimenta fa- ctorum repetitionem? Resp. neg. cum ex potestate pa- tria profluant remedia malitiam ejusmodi coercen- di, l. 3. C. *de pat. pot.* prout hæc late deducta in *Disp. nostr.* sub Præs. Magn. Dn. Schultz. in *Alma Viad. hab. de Manu in Parentes injur. cap. 4.* intelligo tamen hic illa saltem alimenta, quæ necessario ad filii vitæ conserva- tionem faciunt, non ea, quæ pro conditione & dignita- te filii sunt subministranda, illa igitur alimenta, quæ necessario ad vitæ sustentationem faciunt, dum præ- stat pater, etiam hoc casu suum solvit debitum, quam- vis filius insignem hanc ingratitude commiserit arg. l. 4. ff. *de agn. & al. liber.* inde quia pater præstat ea, quæ debet, frustra repetitionem urget, accedit, quod fi- lius per ingratitude hanc filius esse non desinat, a- deoque sequor & hic arg. *Nov. 12. cap. 2. fin.* Nec pater protestans poterit se fundare in l. 5. §. 11. *de agn. & al. lib.* ex qua DD. colligunt hoc axioma: ex quacunq; causa filius

filius recte exhæredatur, ex ea itidem recte denegantur alimenta, nego enim universalitatem hujus axiomatis in *d. l.* esse fundatam, cum unus casus specialis ad alios specialiores non sit extendendus *vid. dict. Disp. cap. 4. §. 4. diff. Gothofr. ad d. l. §. 11. lit. P.*

(2) §. VIII. Quod matrem attinet, illa si alimenta præstet, per protestationem jus repetendi conservare potest *vid. l. 34. ff. de N. G.* quia scilicet onus alendi ad ipsam non spectat, sed quid si patre inope existente, mater divitiis prædita in hoc jure se fundet, & protestationem de repetendis sumtibus in alimenta factis interponat? Resp. iterum in his quæ quis ex necessitate juris facere tenetur vix protestationem prodesse, hoc vero casu matrem suam solvere debitum innuit *l. 5. §. 2. de agnosc. & al. lib. add. Coler. de Alim. l. 3. cap. 5. n. 18. Tusch. concl. 944. n. 41.* si autem liberi tot abundant facultatibus ut sibi ipsis queant prospicere, tum matris protestationem hoc etiam casu quid operari statuo cum *Coler. d. l. n. 20.*

(3)
Sumtus
studiorum.

§. IX. Verum quid de sumtibus studiorum asserendum, an ab illis interposita protestatione se liberare poterit pater? Videtur dicendum quod sic, quia nimirum in *l. 6. ff. de alim. legat.* alimenta a sumtibus, studiorum gratia præstitis separantur, adeoque ex *d. l.* concludendum, quod & beneficio protestationis separari queant, cum ille qui ad alendum est obligatus, non etiam sumtus studiorum suppeditare teneatur, *d. l. 6.* Verum his non obstantibus, nota est DD. distinctio, an nimirum alimenta ex dispositione juris, an ex dispositione hominis debeantur, *vid. Dd. ad tit. de aliment. leg. priori casu hæc duo fecerni non possunt, l. 4. ff. ubi pupil. cum parentibus incumbat curare non solum ut vivamus sed etiam ut bene vivamus, posteriori casu hæc separari posse concedimus cum Eckholt ad ff. tit. de alim. leg.*

①

JUS PROTEST. NON CONSERV. 13

leg. §. 2. adeoque argumento ab alimentis ad studiorum sumtus petito concludimus, in nostro casu protestationem nihil operari. Accedit, quod in *l. 7. §. 13. ff. ad SCt. Maced. & l. 5. C. eod.* cesset exceptio SCti Maced. in sumtibus filio studiorum causa suppeditatis, ergo concludo patrem ad eos præstandos posse cogi add. *Illustr. Dn. Stryk. Caut. contr. Sect. 3. cap. 1. §. 2.* Sed quid si filius patre dissentiente studiis se consecraverit an tunc aliquem effectum habere poterit protestatio? Et mire quidem in hac quæstione decidenda variant DD. Affirm. simpliciter *Zanger de Except. P. 3. cap. 12. num. 60.* *Schnobel. Disp. 9. ch. 23.* Alii quoad studia humaniora protestationem non admittunt, bene tamen quoad altiora studia quod facit *Petr. Barbosa in l. 1. ff. Sol. matr. p. 7. n. 26.* ibiq; alleg. Multi hanc causæ decisionem judicis arbitrio relinquunt uti *Enekel de privil. par. priv. 7. cap. 2. n. 3.* Nos præsupponentes filium apto ingenio præditum negantium potius sententiæ accedimus statuimusq; protestationem nihil efficere (1) ob reipublicæ utilitatem quæ hic concurrere potest cum liberi non solum parentibus sed & Reipubl. nascantur add. *l. 1. §. 15. de ventr. in poss. mit.* adeoque utilitatem publicam pater sua protestatione intervertere non potest (2) dum LL. quæ patri subministrationem studiorum sumtus imponunt, non dist. an filius patre consentiente studiis se consecraverit an non, nec nobis distinguendum arg. *l. 8. de publ. in rem act.* (3) infeliciores exitus metuendus, si filius invitatus ad aliud vitæ genus traheretur. Pluribus hanc sententiam defendit *Gratian. Discept. for. Tom. I. cap. 60. n. 23.* add. *Brunn ad l. 5. C. ad SCtum Maced.*

§. X. Cum & legitimatio sit causa constituendi patriam pot. §. ult. *Inst. de nupt.* duobus verbis monendum, (4) Legitimat.

B 3

hanc

hanc legitimationem quoque fieri posse, quamvis protestentur agnati, qui equidem jus quod per protestationem conservare intendunt, in hoc fundare possunt, quod, quando aliquid in tertii præjudicium peragitur, illius requiratur consensus arg. l. 39. ff. de Adopt. hoc vero in casu interesse ipsorum versari, vel ex hoc apparet, quod sic beneficio successionis priventur. Verum cum pater legitimans in ipsorum agnatorum præjudicium totam bonorum substantiam in alios conferre possit, interveniens protestatio vix aliquid operabitur.

intuitu
tutelarū
agitur de
rationū
redditio-
ne tutor.

§. XI. Nunc paucis ad materiam tutelarum, in qua quidem protestationes tutorum nullius sunt momenti, quæ scil. fiunt de rationibus non reddendis. Velenim pupillus est absens, tunc ex superius allatis patet, quod illius præsentia desideretur contra quem protestatione profertur, si præsens est, consentire nequit, quia hoc ipso conditionem suam reddere posset deteriorem, prout hæc prolixius deducuntur a Carpz. Dec. 75. Quoad Jus Sax. de fratre saltem qui fratris sui tutor est dubium movere posset Landr. L. 1. art. 23. ibi: Wo der Vormund auch Erbe mit ist / so darff er niemand das Kinder-Gut berechnen / qui textus quidem posset efficere protestationem validam, cum & ea ratio accedat, quod hoc genus tutorum specie quadam condominii gaudere videatur, attamen his non obstantibus etiam in Saxon. receptum, illorum protestationem nihil operari Schilter. Ex. 3. th. 11. & Ex. 17. th. 16. ob propensio-rem fraudem quam frater ex futura successione habere posset, quod autem verba allegata attinet, ea ita intelligo: quod scil. agnatus proximus, qui est pupilli tutor & ejusdem futurus heres, aliis durante tutela non cogatur rationes reddere, ipsi vero pupillo finita tutela conf.

JUS PROTEST. NON CONSERV. 15

la conf. Magnif. Dn. Schultz. *Disp. de Aneclogistis cap. 2. n. 227.* Quid si vero tutor se fundet in remissione inventarii a testatore facta, an tunc per protestationem a rationum redditione se liberabit? Resp. neg. quamvis enim inventarium a DD. basis rationum reddendarum appelletur, adeoque cessante inventario, etiam ipsa rationum redditiō cessare videatur, attamen cum hoc casu rigorosa tantum, non omnis rationum redditiō remissa sit, per protestationem suam tutor se non liberabit, cum etiam occasio detur peccandi contra *l. 27. §. 3 ff. de pact.* sed numne per protestationem suam ad minimum id obtinebit tutor, ut a confectione inventarii sit immunis? Resp. neg. quamvis enim modus conficiendi scil. coram Notario & testibus intermitteri possit arg. *l. 2. Quand. & quib. quart. pars.* tamen & hoc casu requirunt in praxi inventarii confectionem coram cognatis vid. Carpzov. *P. 2. C. 11. D. 4. Mey. ad Jus Lub. tit. 17. art. 13. num. 11.* si autem judici opus visum fuerit inventario publico, hac protestatione non attenta, & testamento paterno rejecto, Judex ad id faciendum, tutorem compellere potest arg. *l. 8. - 10. ff. de confirm. tut.* quod & ad patrem bona filii materna administrantem recte extendit Mynsing. *Cent. 2. obs. 93. n. 6.* si autem finita tutela tutor rationes reddere velit (aut secundum *Reform. Pol. de An. 1577. tit. 32.* quotannis rationum redditionem offerat) & pupillus adultus illud mores nectendo impediat, poterit de sua diligentia protestari tutor, hac enim efficere potest ut rationes pro redditibus habeantur. Brun. *ad l. 3. §. 7. ff. de N. G.* cum vero & quoad hoc punctum multi ex DD. asserant, protestationem omni effectu carere Carpz. *P. 2. Dec. 125.* optimum remedium est quod suppeditat Illustr. Dn. Stryk. *Caut. Contr. Sect. 3. cap. 2. §. 12.*

2. §. II. ut scil. tutor a iudice petat, quo arbiter ad examinandas rationes constituatur.

CAPUT III.

De protestatione ius protestantis non conservante intuitu Contractuum.

§. I.

Pergo ad materiam Contractuum, quamvis enim quædam quoad ultimas voluntates de protestationibus sese offerant dicenda, tamen huc non pertinere videntur, cum regulariter protestatio suos hic habeat effectus arg. *l. 1. C. de SS. Eccles.* hocque imprimis patet in testamentis quibus annexa est clausula codicillaris hanc enim dum adjicit testator, prima quidem ipsius intentio est, ut testamentum subsistat, si vero ob minimam forte solennitatem omissam subsistere non possit, illud non intendit, ut ipsius voluntas plane destruat, sed expresse protestatur; ut si valere non possit ut testamentum, valere debeat ut codicillus, si ergo requisita codicilli ne quidem adessent, clausula hæc protestatoria suo careret effectu *l. ult. §. ult. de Codic. add. Bartol. Bertazol. Casp. Bitsch. Fab. Turret. qui pecul. e. didere Tract. de Clausul. Cod. quibus junge Disput. Illustr. Dn. Stryk. de eadem materia.*

agitur (1)
de mu-
tuo.

§. II. In Contractibus igitur (1) occasione mutui quædam monenda. In quo speciale illud occurrit quod si mutuum civitatis nomine Administratoribus illius fuerit datum hi vero protestationem interposuerint, quod nolint esse obligati, tamen teneantur, si pecuniam in civitatis

(1)

vitatis utilitatem non converterunt. Cum enim pecunia ad eos pervenerit, ex ipso facto manent obligati & ea propter protestatio est otiosa arg. *l. 17. §. pen. de inst. ad.* Illustr. Dn. Stryk. *Caut. cont. S. 2. c. 1. §. 10.* Mod. Pistor. *L. 1. qu. 37. n. 67. DD. ad l. 27. ff. de R. C.* Quod creditores in genere attinet, illi, si in mutuo debitori dando fuerint protestati, quod non aliter tempore solutionis velint accipere mutuum, quam si plus restituatur, fundantes jus de quo protestantur in eo, quod debitori facultas donandi competat, hæc protestatio nihil operatur vid. *l. 11. §. 1. ff. de R. C.* quia tendit in usurariam pravitatem *cap. ult. X. de usur.* accedit quod debitores plerumque sint in necessitatibus constituti in qua nemo præsumitur liberalis *l. 18. de adim. & transferend. leg. conf. Recess. Imper. de Anno 1577. Tit. Von Büchlichen Contracten. 17. verb. Wie bishero.* Contra in casibus, in quibus omnis usuraria pravitas abest protestatio creditorum suos sortitur effectus. Sic si aliud pro alio solvere velit debitor habet protestatio creditoris locum propter *l. 2. §. 1. ff. de R. C.* attamen debitor se conferente ad beneficium dationis in solutum, etiam hoc casu nihil operabitur interveniens creditoris protestatio arg. *Nov. 4. cap. 3.* cum debitori in angustiis constituto quovis modo sit succurrendum, adeoque etiam apparet, quid de creditorum protestationibus quæ in rescriptis moratoriis debitori vel concedendis vel concessis occurrere solent, sit statuendum, cum enim hæc indulta moratoria a Principis gratia proveniant *l. 2. C. de prec. Imp. offer.* nec creditoribus hoc casu jus aliquod auferatur, (nam in hoc jure creditor protestans se fundare possit arg. *l. 4. C. de Emanc. liber.*) facile patet, Principem ex plenitudine potestatis,

C

tis,

tis, non obstante creditorum protestatione efficere
 posse, ut debitor ad tempus a vexationibus credito-
 rum maneat immunis & eo ipso jus creditoribus non
 aufert sed differt Zigler. *de Jur. Majest. lib. 1. cap. 48.* in-
 de si a creditoribus protestantibus debitor ejusmodi
 durante dilationis spatio conveniatur, potest oppone-
 re exceptionem moratoriam verbis quæ habet Dn.
 Svendend. *ad Fibig. pag. m. 164.* nisi creditor ille quo-
 tidiano sudore se suosque sustentet, quo casu ipsi salva
 manet replica, quam habet Dn. Rivin. *Specim. Except.
 for. cap. 36. n. 4.* vel debita sint pupillaria, alimentorum,
 & talia, quæ alias ad piam causam referri possunt. Dn.
 Rivin. *d. l. n. 5.* Cum vero & per conventionem a cre-
 ditoribus ipsis aliquod indulgum debitori concedi pos-
 sit, quæro quid statuendum, si quidam in indulgum
 consentiant, quidam contra illud protestentur? resp.
 sæpius hoc in casu prodesse protestationem, sæpius
 nihil efficere. Determinat hoc *l. 7. §. ult. & l. 8. ff. de pact.*
 Quamvis quoad hanc decisionem dissent. Ummius
ad Proc. Disp. 8. th. 4. n. 25. Porro creditori protestanti ob
 incommoda solutionis particularis, pars debiti solvi
 non potest, *l. 3. ff. famil. ercisc.* cum alteri per alterum
 iniqua conditio non debeat inferri *l. 74. de R. j.* si vero
 altera debiti pars sit contentiosa, aut etiam diversæ
 sint summæ, vel ipsemet debitor belli calamitate de-
 pauperatus fit, puto protestationem creditoris nihil
 efficere, arg. *l. 21. ff. de R. C. add. Recess. Imp. de Ann. 1654. §.*
So viel nun die Capitalia. vers. Falls aber drittens Pro-
lixiora vid. apud Magnif. Dn. Schultz. Disp. de Solutione
partic. add. Mev. Discuss. Levam. inop. debit. cap. 4. n. 4. seqq.
 qui plures casus huc pertinentes examinant. Verum
 quid sentiendum de creditore fortem repetente, qui
 ob mo-

71

ete hæc protestatio profit, nam in *Art. 5. l. 3. Fur. Saxon.* constitutum: quod commodans cogi non possit oblatio deteriorationis pretio rem deterioratam recipere. add. Schneidew. *d. l.* Sed nonne potest hæc protestatio everti si comodatarius velit rem aliam in rei commodatæ locum substituere? resp. neg. *ob d. l. 17. §. fin. ff. commod. & quamvis dissent. Köppen l. 2. obs. 10. n. 5.* fundans se in *l. 14. §. 2. ff. de const. pec. ibi: velut aliam personam non minus idoneam,* tamen hæc lex me commovere non potuit ipsius sententiæ album addere calculum, & consequenter protestationem hanc invalidam dicere, nam resp. aliam rationem esse rei in quam cadit affectio & æstimari potest, aliam ipsius personæ v. gr. fidejubentis.

(3)
de pigno-
re & hy-
potheca.

§ IV. Occasione (3) pignoris aliquod suboritur dubium in oppignoratione feudi, si nimirum dominus in hypothecam consentiat hac addita protestatione: ne creditori ex feudo satisfiat, quæ quidem protestatio omni effectu carere videtur, quamvis enim alias in quolibet contractu mens contrahentium inspicienda, tamen, quoniam hoc in casu actus, qui in consensus declaratione vertitur ad hunc saltem finem explicatur, ut creditori per distractionem aliquando melius sit consultum, vitatur protestatio per contrarium dissensus actum, quemadmodum non valet in pignoratione debitoris protestatio, ne illud creditori, distrahere liceat, cum sit hæc protestatio contra naturam pignoris *l. 4. fin. & l. 5. ff. de pign. ad. tot. tit. C. deb. vend. pign. imped. non poss.* Cum etiam circa prioritatem in hypothecis magnæ sæpius suboriantur lites, facile patet, neminem sua protestatione aliis creditoribus insciis debitori vero consentiente jus aliquod intervertere posse, aut

JUS PROTESTANT. NON CONSERV. 21

se, aut ad minimum diminuere, hinc apparet quid de hoc casu sentiendum: Ego rem vendidi, etiam tradi- di, habui tamen fidem de pretio, deinceps ob moras debitoris varias in pretio exsolvendo, de hypotheca in re vendita mihi adhuc prospicio & protestor, me privilegio quod venditori competit qui in re vendita hypothecam constituit, haudquaquam velle renunciare, quæro quid efficiat protestatio? resp. generalem hypothecam habentibus venditor hic erit postponendus, nec enim obstat, quod venditor qui in re vendita hypothecam reservavit adeo privilegiatus sit, ut etiam omnibus aliis creditoribus ratione pretii sibi debiti in re vendita præferatur vid. *l. s. §. 17. de trib. act.* nam quia hypotheca eorum creditorum qui generalem hypothecam habent rem illam venditam jam affecerat, protestatio etiam jus semel quæsitum intervertere non potest. vid. Brun. *ad l. 7. C. qui pot. in pign. n. 8.*

§. V. Jam (4) ad fidejussionem: qua inspecta ite- (4) de fi-
rum primo statim intuitu patet, fidejussorem semel dejus-
constitutum per protestationem quasi nolit amplius ne,
esse obligatus a fidejussione invito creditore sese libe-
rare non posse arg. *l. s. C. de O. & A.* nisi velis hic præ-
supponere fidejussorem ad tempus constitutum, qui
quidem elapso tempore non quoad tempus præteri-
tum, bene tamen quoad futurum se liberare poterit
ab obligationis nexu, adeoque his positis, non video
quare DD. tantopere dissentiant in Decisione casus il-
lius, quem proponit Hering. *de Fidejuss. cap. 20. §. 34. n. 8.*
sed quid si debitor principalis incipiat fieri non sol-
vendo? resp. tamen per protestationem interpositam
sibi non poterit consulere fidejussor, cum nec ad be-
neficium *L. si contendat.* convolare possit, hoc enim lo-

cum invenit, si tempus obligationis fuerit elapsum, & creditor in exigendo debito cessaverit add. Illust. Dn. Stryk. *Introd. ad Pr. cap 5. § 3. fin.* aliud dicendum si fidejussor protestetur antequam creditor numeret debitori nummos, quia nimirum is factus sit non solvendo, & creditor hac protestatione non attenda, tamen pecuniam suppeditet, nam hoc casu principalis obligatio nondum existit, cui tamen fidejussor accedit, hinc etiam ipsa fidejussio nullum producit effectum, nisi ab eo tempore, ex quo principalis obligatio intervenit. Dn. Schœpff. *Syn. Jur. Rom. & for. tit. de fidej. n. 15.* quod porro obligationem fidejussoriam spectat, notissimum est, eam quoque ob *l. 13. C. de contr. stipulat.* ad heredes transire, §. 2. *Inst. de fidej.* nisi fidejussor expresse fuerit protestatus, se non velle amplius, quam usq; ad mortem teneri, ideoque hoc casu alius fidejussor debet constitui Hering. *de fidej. cap. 20. §. 11. n. 60.* Hartm. Pistor. *Obs. 120. n. 2.* cum per expressam protestationem derogetur *d. l. 13.* certo tamen respectu asserere non dubito, protestationem esse interpositam sine omni effectu, si scil. executio vel immisio vivo adhuc fidejussore in ejus bona facta fuerit, quia tum creditor fidejussorem non tantum personaliter obligatum habet, sed & jus reale in ejusdem bonis est consecutus, quod sive vivat, sive moriatur fidejussor, non aliter quam per satisfactionem tolli potest, sed cum relictis bonis ad fidejussoris hæredes transit arg. *l. 6. §. ult. de re jud. conf. Carpzov. P. 2. C. 20. D. 6.* si autem fidejussor protestetur, se tantum velle esse obligatum, an ope hujus protestationis se liberare poterunt heredes? resp. neg. cum conditiones exclusivæ tantum excludant personas extraneas, non vero heredes *l. 8. §. 4. de pign. act. l. 38. ff. de V. O.*

hiscæ

JUS PROTEST. NON CONSERV. 23

Hicce protestationibus autem non est opus in illis locis, in quibus introductum, ut heredes non teneantur, nisi hoc expresse fuerit conventum, qualem consuetudinem tam in Bohemia quam alibi vigere, tradit Hering. *de fidej. cap. 20. § 10. n. 83.* Quoad beneficia fidejussoribus competentia illud occurrit dubium, si scilicet fidejussor se soluturum juraverit an audiendus sit, si a creditore conventus opponat exceptionem excusationis, in eo se fundans, quod ope tacitæ protestationis hoc beneficium sibi reservaverit? Et multi sunt DD. qui huic protestationi aliquem tribuunt effectum, quos vid. apud Fachin. *L 3. Contr. 15.* Nobis tamen negativam placere ex iis quæ *Cap. 1.* adduximus, apparet, nam ibi verba ore prolata pro necessario requisito posuimus add. *cap. 9. X. de jurejur. arg. l. 39. ff. de pactis.* hancque nostram sententiam etiam in praxi esse receptam patet ex Gail. *lib. 2. Obs. 27. n. 22.* Carpz. *P. 2. Const. 17. Def. 5.*

§. VI. In materia (5) Emtionis Venditionis etiam (5) de se offerunt protestationes effectu suo carentes. Quod Emtione venditorem spectat, facile apparet, venditionem posse & vendi impediri si venditor ob deficientem consensum de vi tione. metuve fuerit protestatus *l. 11. C. de contr. emt.* adeo ut rescissionem postea venditor recte petere possit *l. 1. C. de resc. vend.* Verum nec hoc esse perpetuum, venditoremque ad minimum merces suas ad venum exponendum posse compelli, talemque venditionem non obstante protestatione pro valida reputari, apparet ex Jure stapulæ quibusdam civitatibus competente (quas civitates recenset Mev. *ad Jus Lub. tit. 6. art. 7. n. 7.*) vi cuius, intuitu publicæ utilitatis ex imperiali concessione nonnullæ civitates hoc efficere possunt, ut
ven-

venditor præternavigans ad exponendas merces suas
 cogi possit, sed cum hæc fiant ob utilitatem publicam
 decisio horum casuum per se patet. Inde his misis,
 inquirendum in vasallum cum protestatione: Salvo
 domini consensu feudum vendentem, quia enim 2. F.
 24. *fin* constitutum, ut si vasallus feudum alienaverit
 sine domini consensu, quod tunc feudo privari possit,
 dubium inter DD. ortum, an privatio locum habeat, si
 expressa protestatione jus domini conservatum? Et e-
 go quidem existimo, quod neg. sit verior, cum per e-
 jusmodi protestationem aliqualem exhibeat reveren-
 tiam domino, nam ad alienationem solam hæc prote-
 statio extendi nequit, cum hac etiam non addita, jus
 domini salvum mansisset, ideoque eam necessario ad
 reverentiam domino exhibendam apposuisse præsu-
 mitur. Dissent. Menoch. A. J. Qu. Cent. 3. cas. 237. n. ult. qui
 ut & alii DD. communiter volunt, ut si traditio hoc in
 casu etiam accesserit, non obstante protestatione va-
 sallum feudo privari posse add. Illustr. Dn. Stryk. Ex.
 Jur. Feud. cap. 23. qu. 22. si vero feudum cum potestate
 alienandi Dominus alicui concedat, addita protestatio-
 ne: quod eo ipso jus suum haudquaquam evertere
 velit, an Dominus in hac protestatione se fundare po-
 terit, si vasallus feudum vendiderit, & tradiderit? resp.
 quoad venditionem hæc apposita protestatio est in-
 efficax, cum potestas alienandi expresse sit concessa,
 interim hoc operabitur protestatio, ut is in quem ali-
 enatum est feudum, non alio nisi feudi titulo idem ha-
 bere possit, quo domino salva maneant servitia & alia
 v. g. laudemium vid. Bursat. Lib. 1. cons. 4. n. 29. sed hæc
 in feudis obtinent, Quid si autem rem allodiam
 vendam cum protestatione: ne alteri vendere ite-
 rum

71

JUS PROTEST. NON CONSERV. 25

rum liceat, vel si vendere velit, ut mihi prius offerat, quæro an aliquid operetur protestatio ad hunc effectum: ut si res tertio vendita fuerit, & insuper quoque tradita sit, venditor primus contra emtorem ultimum rem vindicando agere possit? resp. neg. cum hic ob pactum interveniens adsit saltem obligatio personalis inter me & primum illum emtorem, inde etiam ago tantum contra illum, quippe cui facta est protestatio, & quidem hic saltem ago ad interesse, aliud si hypotheca legitime sit constituta, aut is qui protestationem adjecit sit adhuc in possessione, sic enim exceptione novum illum emtorem repellere potest protestans vid. Mev. P. 3. D. 323. n. 3. optime autem agit qui hoc casu sibi de hypotheca prospicit cum sic etiam si res sit tradita contra ultimum emtorem, actio realis competat. add. Maul. de Emt. vend. tit. 7. n. 81. & tunc si hoc casu res per sententiam judicis ultimo emtori auferatur, ipsius venditor evictionem præstare tenetur. Quia igitur sæpius ad evictionem præstationem obligatus est venditor, hinc quærere liceat, an ab illa fiat immunis, si protestetur, se re in emtorem per traditionem translata, velle esse immunem ab omni præstatione vitii alicujus? resp. si scivit vitium tenetur nihilominus arg. l. 1. §. 1. de act. emt. immo si expresse protestatus sit de evictione non præstanda, tamen hoc non operatur protestatio, ut a pretii refusione liberetur l. 11 §. 18. de act. emt. aliud si protestetur: se nec ad evictionem nec ad refusionem pretii velle esse obligatum Illustr. Dn. Stryk. Caut. Contr. Sect. 2. cap. 8. §. 47. Respectu Emtoris inquirendum, quid de hoc casu satis hucusque varie discussio sit sentiendum: suspicatur Titius, se emere rem alienam, quæ superveniente Domino ab ipso avocari possit sine ulla refusi-

D

one

one pretii arg. *l. 23. C. de R. V.* hinc protestatur se emere rem b. f. & velle etiam, quam primum verum resciverit Dominum, rem illam pretio tamen prius refuso, restituere, brevi post verus se sistit Dominus, quæro an Titio emtori pretium pro re emta restituere teneatur & consequenter num aliquid operetur protestatio Titii? Affirm. hoc Capoll. *Caut. 10. pr. Clar. L. 5. Pr. crim. §. furtum. n. 26.* Finckelth. *Obs. 57. n. 8. seqq.* Nobis tamen negativam placere, patere puto ex *Cap. 1.* in hoc enim diximus: ut si protestatio tendat in tertii præjudicium, haud quaquam debeat valere, inde etiam puto jus domini veri hoc in casu non potuisse interverti vid. *l. 11. de R. 3. & add. arg. l. 26. ff. de contr. emt.* nec enim Domini negotium utiliter gestum, (quod tamen a dissentibus urgeri solet) adeoque nec actione N. G. poterit suum consequi emtor protestans, aut exceptione doli se tueri si verus dominus vindicet, quia enim Emtor protestans pretii refusionem desiderat, Dominus verus autem, a quocunque etiam a venditore rem suam vindicare potuisset, non video utilitatem negotii gesti, posset equidem allegare emtor se habuisse animum domini negotia utiliter gerendi, tamen hoc non sufficere, innuit *l. 10. §. 1. fin. ff. de N. G.* accedit, quod si hoc casu protestatio admitteretur, aperta via adesset evadendi dispositionem *l. 2. C. de furt.* vid. Pruckman. *Vol. 1. Conf. 8. n. 52.* Confil. Marpurg. *Vol. 3. Conf. 23. n. 7. 8.* Schultes *Obs. for. 48. n. 20.* in primis huc pertinet Frantz. *lib. 2. Resol. 9.* qui etiam operosus est in LL. obstantium conciliatione. Sane Jur. Sax. casus illius decisio manifestior add. Sandr. *Lib. 2. art. 39.* ibi: *Seine Pfennige aber verläust er/ die er darumb gab.*

(6) de So-
cietate.

§. VII. Quoad (6) Societatem, illud notissimum, quod
quovis

71

JUS PROTEST. NON CONSERV. 27

quovis tempore unicuique sociorum a societate recedere sit concessum *l. 26. §. 4. de cond. indeb.* cujus decisionis rationem suppeditat *l. 77. §. 21. de Leg. 2.* Verum quid si unus sociorum protestetur, se non aliter inire societatem, quam si reliqui a societate recedere non velint, an per hanc suam protestationem socius effecit, ut si reliqui huic protestationi non contradicant, etiam a communione recedere non possint? resp. socium sua protestatione id non effecisse, adeo ut nec ad interesse agere possit si alii recesserint. Quamvis enim pacta dent legem contractui, tamen ne hoc casu detur occasio rixandi, & sic quoque peccandi, leges ejusmodi protestationem improbant vid. *l. 40. 70. ff. pro Soc.* cum quovis modo velint, ut lites evitentur *l. fin. pr. ff. pro suo. l. 11. fin. C. de R. C.* inde & hanc conventionem rejicimus, etiam si juramentum accesserit, quamvis non diffiteamur, hoc efficere posse, ne sine causa a societate recedere liceat Illustr. Dn. Stryk. *Caut. Contr. Sect. 2. cap. 10. §. 9.* Interim etiam dari societatem in qua protestatio aliquid operatur ostendit Mev. *P. 9. Dec. 157.* scil. si inita sit communio ob familiæ & Reipubl. conservationem. Quod lucrum ex societate proveniens attinet, regulariter est commune, adeo, ut protestationem improbet *l. 29. §. fin. pro Soc.* per quam unus sociorum solus sibi lucrum reservavit, certo tamen modo etiam hanc protestationem aliquid efficere, si sc. de animo donandi constet, assero cum Carpz. *P. 2. C. 30. Def. 39. n. 4.* Sed quid si socius protestans solus sortem conferat in societate, an tunc protestatio id operatur ut solus etiam omne lucrum captet? resp. me cum Mev. ad Jus Lubec. *L. 3. tit. 9. art. 1. n. 19.* & hanc protestationem tanquam iniquam reprobare, si socii tanta sit industria, ut plus societati quam pecunia

conferat *l. 29. §. 1. ff. pro soc.* interim quamvis etiam alterius socii industria non spernenda concurrat, hoc operari poterit protestatio, ut finita societate, socius protestans sortem suam præcipere possit *l. 29. §. 1. verb. lucrum ff. pro Soc. §. 2. ibi: Et tamen lucrum Inst. de Societ. Gail. L. 2. Obs. 24. n. 6. Fachin. l. 2. contr. 94.* prout etiam si pecunia societate durante periisset, damnum in solum dominum redundasset *d. l. 29 §. 1. verb. nullius partem damni. ff. pro soc. Brunn. ad l. 1. C. pro Soc. add. Lauterb. Compend. h. tit. p. 293. dissent. Treutl. vol. 1. disp. 27. th. 9. lit. A.*

(7) de
mandato

§. VIII. Dum (7) ad Mandatum progredior, paucis tangere placet controversiam apud Criminalistas satis celebrem, si nimirum quis hominem vulnerari mandaverit, addita protestatione: ne occidatur, an protestatio mandantem liberet a pœna homicidii, si mandatarius illum, quem vulnerare debuit, neci dederit? *Aff. Fachin. Lib. 1. Contr. cap. 36. ibiq. alleg. quibus add. Magnif. Dn. Coccej. Disp. de Suggest. cap. 4. §. 24.* Alii dist. aut enim mandans tale instrumentum communicavit, ex quo non facile mors sequitur, & hoc casu si mandatarius mortem intulerit protestatio mandantem liberat ab ultimo supplicio, aut vero mandans instrumentum ad inferendam cædem idoneum suppeditavit v. g. gladium, & tunc protestatio protestantem non liberat a pœna mortis, quæ distinctio, quamvis sæpius fallat, interim non penitus rejicienda videtur adeoque puto, mandantem regulariter non excusandum esse cum sua protestatione, si imprimis instrumenta ad mortem inferendam idonea suppeditaverit (1) quia non fuit in potestate mandatarii custodire fines mandati ob incertitudinem ictuum (2) quia qui operam dat rei illicitæ, is tenetur de omni eo, quod ex actu illo illicito sequitur.

-1105

s D

vid.

JUS PROTEST. NON CONSERV. 29

vid. cap. 10. § 20. X. de homic. (3) quia nihil interest occi-
 dat quis an causam mortis præbeat l. 15. ff. ad L. Corn. de
 Sicar. (4) quia qui facit aliquid ex quo probabiliter co-
 gitare debet, mortem sequi posse, licet id non cædis cau-
 sa fecerit ultimo tamen supplicio afficiendus erit, si ho-
 micidium postea sequatur, adeoque his stantibus, nec
 per protestationem interpositam se liberare poterit
 mandans, qui protestatur add. Gomez Var. Resol. cap. 3. n.
 8. Carpz. Pr. Crim. qu. 4. n. 21. Exinde patet etiam decisio
 casus, si mandatarius alterum vi mandati vulnerare
 volens ipse perierit, an mors sit imputanda mandanti,
 si expresse de morte non inferenda fuerit protestatus,
 quia enim facile prævidere potuit vel debuit, alterum
 vim illatam quocunque modo aversum mors man-
 datarii erit imputanda mandanti. Nec obstat argu-
 mentatio Zœsii ad tit. ad L. Cornel. de Sicar. n. 24. non in-
 tendit mortem mandatarii mandans ergo ipsi non im-
 putanda, sufficit enim quod causam dederit violentiæ d.
 l. 6. C. ad L. Jul. de vi publ. & inde non attenda protestatione
 gladii pœnam mandanti hoc casu fuisse dictatam testa-
 tur Carpz. Pr. Cr. qu. 2. n. 15. Quid si vero pater filio suo deli-
 ctum aliquod patrare mandet? sane jubenti esse impu-
 tandum delictum nemo dubitat, sed illud dubium num
 filius se liberare possit a pœna mortis, si dicat: se face-
 re coacte, adeoque se velle protestari, quod delictum
 haudquaquam patraffet sine jussu paterno? sane jus i-
 plius de quo protestatur fundatum esse in l. 37. ff. ad L.
 Aquil. non nego, interim tamen dicerem quod prote-
 statio nihil efficiat, cum filio magis conveniat obedire
 legibus, quibus etiam parentem subjacere videt, potius
 filium contra sanctionem aliquam civilem peccantem
 excusarem vid. l. 11. §. ult. de his qui not. inf. quia tamen

D 3

impe-

imperium paternum vim quandam cogendi habet *l. 4. de R. 7.* in praxi operaretur aliquid protestatio vid. *Disput. nostr. de Manu in par. injur. cap. 2. §. 3.*

g) de hereditatis aditione

§. IX. Quoad (8) hereditatis aditionem, dubium oritur in eo casu: Si scil. Titius adeat hereditatem & protestetur, se omnia quæ sit gesturus, non animo hereditatem adeundi peragere velle, quæro an aliquid operetur protestatio? Et sane magnopere hic dissentire DD. videre est apud Mascard. *Vol. 1. Concl. 44.* Plurimi dist. an præcedat aditionem hereditatis ipsa protestatio, an sequatur, illo casu dicunt protestationem esse valde utilem non vero hoc casu. Nos rejecta hac distinctione (vid. *Cap. I. §. 4.*) breviter ita dicimus: Quotiescunque actus aliquis non potest fieri citra nomen heredis & lex etiam ex eo actu hæreditatis aditionem præsumit v. g. cessio jurium hereditariorum, toties nihil operatur, protestatio conf. *l. 20. §. 4. fin. de acqu. vel omitt. her.* & inde non video, quomodo huc quadrare possit *l. 14. §. 8. de relig. & sumt. funer.* in quo tamen dissentientes potissimum se fundant, cum enim actus ille in *d. l.* fundatus sine nomine heredis expediri possit, dissentendi ratio cessat, verum quid si actus illi sint dubii? resp. Juramenti delatio locum habet, ut sc. juret talis, quo animo hunc actum peregerit quod consilium etiam sequitur Mascardi *Vol. 1. Concl. 47. num. fin.* Quid autem de protestatione filii sentiendum, se non aliter adire hereditatem paternam, quam tantum quoad legitimam, reliquam vero partem se repudiare? resp. protestationem hanc esse invalidam arg. *l. 1. 2. ff. de acqu. vel omitt. her.* cum enim legitima sit pars hereditatis, non potest filius ea re-tenta repudiare hereditatem paternam propter jus successionis individuum. Fateor quidem filium prote-
stan-

JUS PROTEST. NON CONSERV. 31

stantem jus suum fundare posse in *l. 32. C. de inoff. test.*
 in qua deciditur, quod legitima debeatur sine ullo one-
 re esse autem onus filium cogere, ut hereditatem acce-
 ptet contra voluntatem, sed ego cum aliis *d. l. 32.* non
 aliter intelligo, quam quando onus est tale quod legi-
 timam imminuere possit aut ipsi legitimæ esset injun-
 ctum onus ab ipso testatore, verum hoc onus proce-
 dit ex dispositione legis quæ non permittit ut filius he-
 res hereditatis partem retineat & alteram partem re-
 pudiet, add. Fachin. *Lib. 4. cap. 65.* interim arg. *l. 41. de bon.*
libert. excipio casum, quo filius vulgarem habet substi-
 tutum, & nimium legatis oneratus sit, cui exceptioni
 superaddit aliam Perez. *ad C. tit. de repud. vel abst. her. n.*
7. 8. si scil. filius ex pacto inter vivos, si a patre heres
 fuerit institutus, certam bonorum partem habeat. Ex
 dictis etiam patet, quid de protestatione heredis senti-
 endum, si dicat: se velle adire hereditatem, quatenus
 testator de bonis ad ipsum pleno jure pertinentibus dis-
 posuisset, nullum autem per aditionem hereditatis sibi
 facere velle præjudicium in aliis bonis a testatore fi-
 deicommissi jure restituendis; ego sane hanc protesta-
 tionem nihil efficere puto. add. *l. 4 ad Scutum Treb.*

§. X. Quæ hic circa (9) Negotiorum Gestionem (9) de
 moneri possent, tetigi supra in materia alimentorum, Negot.
 nunc illud adhuc superaddo, ab futuros sæpius protesta- gestionem.
 ri, quod nolint actione N. G. teneri, illi, qui negotia i-
 psorum est gesturus, hancque protestationem valde u-
 tilem esse, assero arg. *l. fin. C. de N. G.* frustraneam vero
 protestationem, in casu quando publica utilitas nihilo-
 minus has expensas desiderat, facile patet; Hinc omni
 effectu careret protestatio, si quis protestatus fuerit, se
 nolle actione N. G. teneri illi, qui domum ipsius ruinæ
 pro-

proximam reficiat. Porro etiam sunt frequentes protestationes eorum, qui negotia aliena gerunt, quod neminem potuerint invenire, qui absentis negotia gessisset, adeoque ipsos minime velle ad exactissimam diligentiam adstrictos esse quam protestationem omnino aliquid operari puto arg. *l. 3. §. 9. ff. de N. G.* si vero diligentior adfuisse protestationem frustra adjectam esse existimo cum *Illustr. Dn. Stryk. Caut. contr. Sect. 3. cap. 1. §. 2. seqq.*

appendi-
cis loco
remissi-
ve agitur
de injur.

§. XI. Finiendum nunc est Cap. III. & ad actus iudiciales progressus faciendus, quia tamen se non offert occasio dicendi de protestationibus, quæ in injuriarum illatione occurrere solent, illud appendicis loco remissive addere liceat, quod protestationes in injuriarum illatione, scilicet injuriantem non facere animo injuriandi, regulariter neminem ab actione injuriarum liberent, nisi LL. præsumant alio animo v. g. emendandi factum esse, prout in patre *l. 3. C. de patr. pot. add. l. 15. §. 38. ff. de injur.* siquidem in quavis injuria facta vel verba injuriosa sunt fortiora, frigida aliqua protestatione, & ex iis omnino patet, filium, patri suo manus inferentem addita protestatione: quod hæc non faciat animo injuriandi, non excusari, cum æquum non sit, ut filius suum corrigat Genitorem dicente *Justin. Nov. 22. c. 24. add. Disp. nostr. de Manu in par. injur. c. 3. §. 8.* sicque etiam decidi possunt ea quæ tractat *Gail. lib. 2. obs. 101. Gilhaus. Arb. Jud. crim. cap. 2. tit. 34. §. 3. n. 134.* Hic saltem adhuc quæro: an pater possit remittere injuriam filio in ipsius potestate constituto illatam si hic contra hanc remissionem protestetur? Et quamvis DD. communiter multis distinctionibus adhibitis ad hanc controversiam respondeant, tamen simpliciter respondere non vereor protestationem filii nihil efficere arg. *l. 17. §. 12. ff. de injur.*

quam

JUS PROTESTANT. NON CONSERV. 33

quam legem tamen intelligo si pater actionem injur. civilem velit remittere *l. 5. §. 6. ff. de injur.* Quamvis etiam in actione civiliter intentata aliquid operetur filii protestatio, si hic sit honestioris conditionis quam pater, qui actionem injuriarum vult remittere *d. l. 17. §. 13.* ibique Brun. Gomez. *Tom. 3. Resol. cap. 6. n. 6.*

CAPUT IV.

De protestatione jus protestantis non conservante intuitu Actuum Judicialium.

§. I.

CUM in judiciis partibus litigantibus ante omnia suadenda sit transactio *Zigler. Tr. de off. jud. conclus. 22. in Sax.* etiam sit receptum: *Das die Partheyen zur Güte citiret werden/adeo, ut hac ommissa reo competat exceptio nondum tentatae amicabilem compositionis vid. Dn. Rivin. Spec. Except. for. cap. 19. quaedam de transactionibus in medium proferenda. Si igitur judex partes ad transactionem cogere velit, licita est contra hanc coactionem protestatio vid. Nov. 124 c. 4. cum transactio suaderi tantum debeat, idque ob hoc: quia sine aliqua remissione fieri nequit *l. 38. C. de transact.* hæc remissio vero dependet a libera transigentium voluntate, sibi ipsi enim quisque præjudicare tantum potest, ne, dum alius facit, jus competens alteri auferatur, add. arg. *l. 14. ibi: Gravis injuria est ut homines de rebus suis aliquid cogantur facere invito. C. de contr. emt.* Interim dari casus, in quibus a judice licite hæc coactio adhiberi potest, quamvis accedat protestatio partis*

agitur (1)
de trans-
action.

E

tis

tis illius quæ ad transactionem cogitur, non diffiten-
 dum, si enim lis per prolixum temporis spatium jam-
 jam duraverit, & adeo intricata fuerit, ut de facili
 expediri non possit, partes litigantes ad transactio-
 nem a Principe cogi posse existimo, cum enim & lites
 finiri Reipubl. interfit vid. *l. 13. C. de judic.* Sane intuitu
 hujus, protestatio jus protestanti alias competens non
 conservabit add. Matth. de Afflict. *Dec. 149. n. 7.* Huc et-
 iam DD. communiter lites illas inter personas aliquas
 insignes, quarum intuitu scandalum publicum oriri
 possit, referunt, hucque spectare dicunt, lites inter pa-
 rentes & liberos; verum ego hoc ita simpliciter non
 admitto, sed tentandam saltem esse transactionem, as-
 sero cum Brun. *ad l. 4. ff. de judic.* & Mev. *P. 3. Decis. 298*
 cum enim in quovis negotio judiciali possit semper
 præmitti honoris titulus, item actiones in factum loco
 actionum famosarum contra parentes debeant inten-
 tari *l. 5. de Obs. par. & patr. prest. l. 11. § 1. de dol. mal.* puto,
 protestationem hoc in casu aliquid efficere, si iudex
 partes ad transactionem cogere velit. Potius huc tra-
 herem casum quando ex lite aliqua multorum strages
 subsequi possit, hoc enim casu coactio iudicis locum
 haberet, & consequenter nihil efficeret protestatio
 Mev. *P. 1. Dec. 224.* add. Gastel. *Specul. Jur. cap. 4. n. 42.* Cir-
 ca objectum transactionis illud notum, quod is, qui
 transigit super delicto privato, fiat infamis *l. 4. §. fin. de*
bis qui not. inf. ratio additur in subsequente *l. 5. eod.* quo-
 niam intelligitur confiteri delictum, si igitur apertissi-
 me protestetur, se non transigere animo confitendi
 crimen, se pro redimenda vexa, quæro an protestatio
 aliquid operetur? resp. neg. quia transigentem sequi-
 tur infamia ipso jure, jam vero nemo sua protestatio-
 ne a

ne a pœna legis se liberare poterit. Alii dist. uti Hahn. ad Wesenb. tit. de his qui not. inf. n. s. inter litem nondum contestatam & quando ea contestata est, illo casu transactionem admittunt, non vero hoc casu, putam⁹ tamen hac distinctione non attenda infamiam semper transigentem sequi arg. d. l. s. Quamvis enim concedamus etiam in Jur. civili transactiones super delicto non esse prohibitas l. 17. §. fin. de pact. adeoque ad conciliationem LL. inducendam opus esse Hahnii distinctione, attamen hac conciliatione non attenda, hoc saltem effectu transactionem admittimus, ut actio tollatur, non ut emanet infamia. Conf. Illustr. Dn. Stryk. Caut. Contr. Sect. 3. cap. 7. §. 10. Inde etiam apparet, quid sit dicendum de eo, qui non expectat sententiam, sed offert adversario propter delictum satisfactionem cum protestatione consveta, nam quia adest hic revera transactio super delicto, transactio etiam per se infamiam importat. Aliud si ex contractibus Depositi Mandati &c. actum fuerit ex dolo, tunc ad effugiendam infamiam protestatio adhiberi possit, quia in his actionibus sola sententia mentionem doli faciens infamat. vid. l. 4. ff. de susp. tut. & l. 7. de his qui not. inf. Interim secundum consvetudinem hodiernam, protestationes super delictis privatis indistincte aliquid operari tradit Brunnem. ad Wesenb. tit. de his qui not. inf. Qu. 20. Si vero super debito aliquo transigatur, & creditor transigens protestetur, se eo ipso minime renunciare regressui contra fidejussorem, an proderit aliquid protestatio? resp. neg. quia ubi nulla amplius est obligatio ibi nec est fidejussio l. 16. pr. de fidejuss. siquidem fidejussio est accessio principalis obligationis § 5. Inst. de fidejuss. ideoque dum obligatio corrumpitur, cadit & illud,

quod huic obligationi innititur, nec est, quod objicere possis, obligationem in persona fidejussoris subsistere ob expressam creditoris protestationem, cum obligationem novam fingere non liceat, ubi obligatio cessavit, & ita quoque responsum fuisse testatur Carpzov. *Dec. 25. n. 29.* Ex dictis quoque patet, vix opus esse disquirere, an protestatio possit subvenire illi, qui contra transactionem legitime initam protestatur, cum per solam protestationem parte altera absente s. nesciente factam, a transactione recedi non possit *l. 35. de R. J. add. Cothman. Vol 2. Resp. 79. n. 243.*

(2) de Li-
bello.

§. II. Si frustra fuerit tentata transactio, remedia, ad persecutionem sui juris tendentia, partibus non sunt deneganda, cum vero diversa sint remedia in jure nostro proposita, actor vero ad illud confugere soleat, quod facilius & commodius, supra jam *Cap. I.* notavimus, si ad effugiendum petitorium & conservandum possessorium in libello protestetur actor: *Er wolle sich hierdurch keines weges des possessorii begeben haben/protestationem esse validam.* Si vero actor in causa ordinaria processum summarium eligat, insuperque protestetur: *Er wolle dieses nicht in gestalt eines zierlichen Libells angeführet haben/* protestatio hæc nihil operatur, quia enim reus exceptionibus altioris indaginis hoc modo privatur, actor reo dissentiente iudicium ordinarium facere nequit summarium *add. Illust. Dn. Stryk. Intr. ad Pr. for. cap. 1. §. 22.* Qui ideo etiam in *Disp. de Cautela Abundante in Proc. cap. 2. n. 53* asserit, hanc protestationem omitti, non inferi libellis debere, cum reo salva maneat exceptio, soleatque pronunciari: *daß die Klage in massen sie angebracht/nicht statt habe.* Sane in foro Sax. hoc casu locum habet exceptio non rite for-

JUS PROTESTANT. NON CONSERV. 37

formati processus. Dn. Svendend. *ad Fibig. pag. m. 38.*
quamvis & hæc exceptio etiam in processu ordinario
interdum per replicationem actoris elidi possit vid. o-
mnino Dn. Rivin. *Specim. Except. for. cap. 27. n. 2.* Porro
in libellis protestari solent actores, quod beneficio mu-
tandi libellum haudquaquam renunciare velint, ve-
rum nihil efficit hæc protestatio, nisi in quantum jura
indulgent scil. usque ad L. C. *l. 23 ff. de judic. Gothofr.*
ad l. 3. C. de edend. Litt. P. Rec. Deput. de An. 1600. §. Es soll
auch wann einmahl cum sic protestatio jus novum tri-
bueret, nec illud quod antea habui tantum conservet.
Quid in Sax. obtineat vid. ap. Carpz. *Pr. Tit. 6. Art. 2. n. 22.*
Si autem actor reum ad judicem incompetentem ci-
tat, & in libello se fundet: quod per protestationem
sibi reservaverit facultatem reum conveniendi in quo-
cunque loco, an reus poterit opponere exceptionem
judicis incompetentis & consequenter num rejicien-
dus est actor, cum suo libello in quo hanc protestatio-
nem repetit, ? certe si reus in hanc protestationem
statim ab initio consensit: *Daß man Ihn an allen Dr-*
then fürzunehmen Macht haben solle / non video qua-
re hæc protestatio in libello repetita nihil debeat o-
perari, quia eo ipso foro quidem domicilii non renun-
ciasse censetur, tamen simul actori facultatem concessit
in alio foro ipsum etiam conveniendi, interim DD. *ad l.*
18. de jurisd. hodie contrarium volunt, dicuntque quod
protestatio ad forum competens nihilominus restrin-
genda & reo exceptio judicis incompetentis sit con-
cedenda, si in alio quam domicilii foro conveniatur,
cum hæc protestatio nimis sit generalis add. Cæpoll.
Caut. 102. Mynsing. Cent. 1. Obs. 88. Illustr. Dn. Stryk. dict.
Disp. cap. 1. n. 11. Cum Jur. Sax. non sit permissum post

L.C. & præstitam quarandam deferre juramentum
 Carpz. *Proc. Tit. 11. Art. 1. n. 99.* add. & *Art. 43* *Bresl. Ge-
 richts-Ordn. und Proc.* puto tam Jur. Saxon. quam
 jur. nostro statut. protestatione in libello facta id non
 effici posse, ut post Lit. Contest. & præstitam guaran-
 dam juramenti delatio locum habere possit, quamvis
 enim hæc protestatio juri non sit directo contraria,
 attamen est contra solennia juris contra quæ prote-
 stationem non admittunt. Berlich. *P. 1. Concl. 29. num. 56.*
 add. tamen Carpz. *Proc. Tit. 10. Art. 1. n. 104.* si igitur vi-
 deat reus, actorem protestatione interposita juramen-
 ti delationem reservasse, probationes autem suffici-
 entes non habeat, poterit statim litem contestari, & sic
 actori potestas, juramentum deferendi erit adempta.
 Alias protestationes in libello occurrentes & huc quo-
 que pertinentes omittimus v. g. si protestetur actor:
 se in præsens judicium ulterius consentire nolle nisi
 quatenus & in quantum de jure teneatur, quamvis e-
 nim hæc protestatio reconventionem impedire vide-
 atur: tamen quia actor ad hanc ex dispositione Juris
 tenetur *l. 14. de Sent. & interl. omn. jud.* protestatio nihil
 efficere potest add. *Illustr. Dn. Stryk, Introd. ad Prax, c.*
7. §. 4.

(3) de Ex-
 ception.
 dilator.

§. III. Post Libellum sequuntur exceptiones di-
 latoriae, quas quidem omnes & singulas Jus Saxon. in
 primo statim termino sive processus sit ordinarius si-
 ve summaris sub pœna præclusi opponere jubet *Or-
 din. Proc. Sax. Tit. XI.* quod & facit *Rec. Imper. de An. 1654.*
§. 37. & *Bresl. Gerichts-Ordn. und Proc. Artic. 26. ibi:*
*Sondern sollen alle auf einmahl und zum Erkantniß ges-
 stellet werden / adeoque facile apparet, additam prote-
 stationem de aliis exceptionibus in specie postea op-
 ponen-*

JUS PROTEST. NON CONSERV. 39

ponendis nihil operari, fateor equidem actoris protestationem in *Cap. 4. X. de Except.* esse fundatam, verum quia unanimi DD. consensu *d. cap.* in praxi non amplius servatur, nihil etiam sua protestatione reus efficere poterit vid. Berlich. *P. 1. Concl. 18. n. 21.* Interim non negamus dari casus, in quibus etiam sine protestatione adhibita, & multo magis hac accedente, exceptiones dilatoriae post terminum primum possunt opponi quorum VII. recenset Dn. Rivin. *Spec. Except. for. c. 1.* & plures superaddit Nicolai *Proc. P. 1. cap. 3. n. 57.*

§. IV. Discusis except. dilator. ad L. C. procedimus, circa quam quidem multi cautelae loco, reo in judicium citato illud suppeditant: ut si ad libellum respondere nolit, protestationem subjungat: *Dasß Beklagter nicht animo lit. cont. sondern allein zu gründlichem Bericht des streitigen Handels solches wolte angeführet haben/* hancque protestationem adeo validam esse putant, ut nisi accesserit specialis judicis jussus de lit. contestanda, illa protestatio omnino aliquid operetur, vid. Mynsing. *Cent. 3. Obs. 74.* Berlich. *P. 1. Concl. 26. n. 28.* Mascard. *de Probat Vol. 1. Concl. 434.* Putamus tamen omnem protestationem circa L. C. esse absque effectu, quia enim in *Recess. Imp. nov. §. 37.* requiritur, ut dilatoriae exceptiones cum eventuali L. C. opponantur (ita tamen ut de L. C. Judex prius judicare nequeat, quem si super except. dilat. sententia lata *d. Rec. Imp §. 40.*) non poterit sane reus protestatione sua se a L. C. liberare, cum jus hoc casu reum ad L. C. adstringat add. Illust. Dn. Stryk. *Introd. ad Prax for. cap. 15. §. 4. & Mev. P. 3. Dec. 335.* Ex alatis itaque etiam apparet, hujus protestationis usum ne quidem superesse in casu, quem proponit Obrecht *de Lit.*

(4) de Lit. contestation.

40 CAP. IV. DE PROTESTATIONE

de Lit. Contest. cap. 8. n. 24. si scil. reus dilatorias exceptiones opponens, merita causæ conjungat add. Brunnem. *Proc. Civ. cap. 14. n. 18.* Interim diffiteri non possumus in Curia Vratisl. posse dari casus, in quibus protestatio circa L. C. impediendam multum efficit, cum enim dentur quædam exceptiones litis ingressum impedi-
entes vid. cap. 1. de Lit. contest. 6to. statutum est in *der Gerichts-Ordn. und Proc. Art. 33.* ut si quidem quis exceptiones ejusmodi opponere velit, per eas tamen litem minime contestari intendat, hoc facere non possit, nisi expresse protestetur, se has exceptiones non animo lit. contestandi opponere vid. *d. Art. 30. fin.*

§. V. Potuissent hic quædam moneri de exceptionibus peremptoriis, an scil. per protestationem effici possit, ut quædam cum Lit. C. non oppositæ, postea possint opponi, verum ex *dict. Recess. §. Es soll auch hinfüro.* satis superque patet hic nihil prodesse protestationem, interim & quoad hoc punctum dari casus, in quibus utilis sæpius tamen etiam superflua est protestatio notat Brunn. *Proc. cap. 16. n. 9.* In materia probationis per testes sane protestatio insignem præbet utilitatem, per hanc enim testem a testimonio repellere potest ille, contra quem testes producuntur vid. *Illustr. Dn. Stryk. Introd. ad Pr. for. cap. 18. §. 4.* vel si admissus fuerit testis ad testimonii dictionem protestatio tamen interveniat ante publicationem attestatorum, omnino adhuc aliquid operatur, secundum *Bresl. Gerichts-Ordn. und Proc. Art. 51.* quæ si omittitur exceptiones contra personas testium pereunt vid. *Carpz. Proc. Tit. 13. Art. 5. n. 12.* add. *d. Art. 51.* Quid si autem quis contra personas testium, excipiat eos esse infames perjuros &c. & insuper protestetur, quod hæc non faciat animo injuriandi, an illud operabitur protesta-

5) de Probatione per testes

①

JUS PROTEST. NON CONSERV. 41

testatio, ut si crimina objecta non probaverit, ab actione injuriarum maneat liber? ego sane responderem affirm. quia ille qui contra testes excipit, nihil injuriandi animo sed potius ad defensionem juris sui omnia se proferre, per protestationem attestatur, interim communis opinio est in contrarium, quippe quæ vult, protestationem omni carere effectu, vid. Gail. *Lib. 2. Observ. 101.* Wurmser, *Lib. 1. Observ. Pract. Tit. 47. obs. 17.* dicunt enim, neminem quidem alicui facere injuriam qui jure suo utitur, attamen hoc non aliter esse verum, quam si exceptio possit probari arg. *l. 31. C. de liber. caus.* in primis cum duplex præsumtio, quarum una ex verbis injuri-osis, altera ex defectu probationis oritur, facile unicam illam, quod videlicet animo defendendi hæc exceptio fuerit opposita, destruat, immo quidam putant injuriam hanc tanquã in judicio illatam gravius debere puniri *Surd. Dec. 85. n. 5.* sed hæc omnia procedere putarem si protest. omitteretur, & hinc non sine ratione diff. *Fach. l. 9. c. 13.*

§. VI. In productione Instrumentorum frequentes quoque sunt protestationes producentium: quod scil. hoc instrumentum in pasibus saltem utilibus producere velint, & has protestationes approbat forum *Illustr. Dn. Stryk. Intr. ad Pr. c. 19. §. 6. Carpz. P. 1. C. 17. D. 7.* Multi tamen hanc sententiam non admittunt, prout videre est apud *Mascard. de Prob. Concl. 917. n. 17.* add. *Gaius de Cred. cap. 2. tit. 7. n. 2668.* quorum sententiam non simpliciter rejicimus, quia enim Instrumentum producendum aliquid continet, quod in illius tendit favorem, contra quem producitur, vix protestatio commodum illud, quod ex productione alteri parti nasci possit, impedire valet, nisi hæc altera pars per tacitam approbationem huic commodo renunciare velit. Quia tamen sententiam in foro receptam vulgo intelligunt de Instrumento diversa capita continente vid. *Illustr. Dn. Stryk. d. l.* adeoque in hoc saltem casu protestationem admittunt, pugnantes sententiæ ita conciliari posse putarem: ut sc. possit protestatio valere in Instrumentis diversa capita continentibus non in aliis.

§. VII. Quod Appellationem spectat, aliqui sane qui dubii sunt, an appellare velint, per protestationem interpositam conantur

F

tur

42 CAP. IV. DE PROTEST. JUS PROT. NON

tur efficere, ne sententia transeat in rem judicatam, sed hoc fieri frustra, vel exinde patet, quod jura requirant pro forma suspensionis aut appellationem aut leutationem, non nudam protestationem, adeoque axioma illud: protestatio conservat jus protestantis, nobis non obstabit, cum hic actus ejusmodi concurrat, qui a voluntate partium non dependet, sed ex autoritate juris vim suam accipit prout sententia, inde pronunciant: Daß es der eingewandten protestation ungeachtet bey dem gesprochenen Urthel welches seine verbündliche Krafft: Rechtsens errechet/bislich verbleibet W. N. W. aliud tamen si protestationi appellationem subjunxerit protestans Illustr. Dn. Stryk. *Intr. ad Pr. cap. 23. §. 3.* add. Carpz. *Proc. Tit. 17. Art. 1.* Si autem quis remedio nullitatis contra sententiam utatur, & protestetur: se, si in hoc non obtinuerit, ad appellationem demum confugere velle an protestatio aliquid operatur, hoc effectu: ut, si nullitas post decendum demum probata non fuerit, appellationem interponere possit? resp. aff. cum ideo plura remedia suspensiva ad defensionem sint suppeditata, ut si uno non obtinuerim, causæ justitiam alio modo deducere possim, adeo, ut hoc casu putarem protestatione ne quidem esse opus, prout eandem tanquam Cautelam abundantem rejicit quoq; Illustr. Dn. Stryk. *Disp. de Caut. Abund. in Proc. cap. 4. n. 28.* attamen notandum, hodie in Camera alterum ex his remediis electum saltem admitti, vel utrumque simul proponi debere, ne scil. occasio detur per alternativam remedii duplicis justificationem processus extendere Cammer. *Concept P. 3. T. 40. von Nullität und Nichttafel der Sachen* ita ut protestatio hæc respectu nihil operetur. Pari modo protestatio frustra interponitur, si unus ex litis consortibus appellet, & protestetur, se saltem ratione sui interesse non autem in commodum reliquorum appellare, cum enim appellatio sit commune beneficium *tot. tit. C. Si un. ex plur. appell.* hæc non obstante protestatione, nihilominus litis consortibus prodest, cum a juris dispositione hoc beneficium ipsis sit indultum add. Struv. *Synt. J. C. Ex. 50. tb. 10.* multas tamen hic dari limitationes non negamus, unicam addimus, scil. si causa sit dividua v.g. quantitas hoc enim casu non prodesset unius appellatio reliquis, & consequenter prodesse possit protestatio, si nihilominus consortes litis beneficio ipsis alias competente uti velint.

S. D. G.

Halle, Diss., 1695 (T-Z)

ULB Halle 3
003 600 904

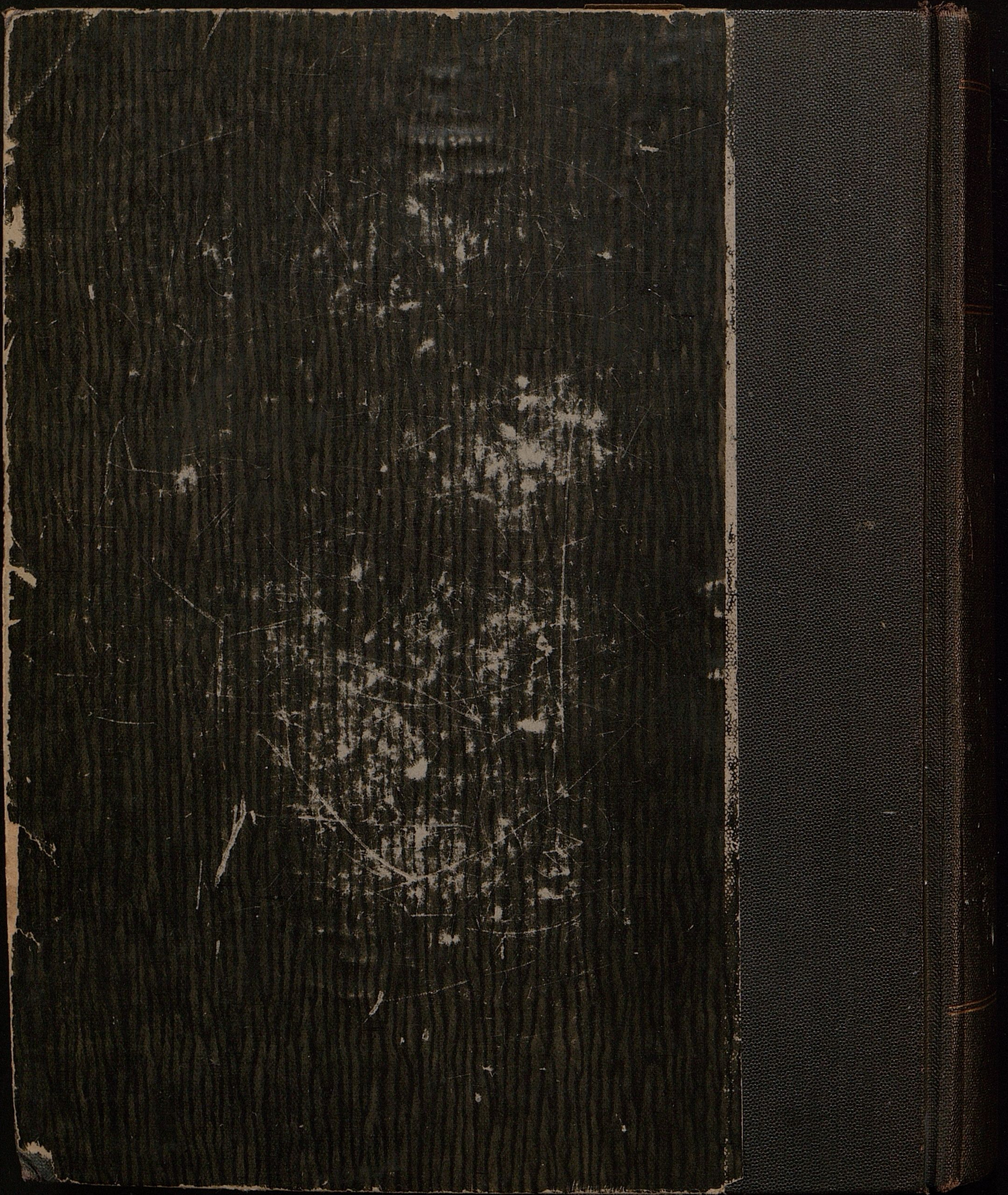

Sb.

VD17

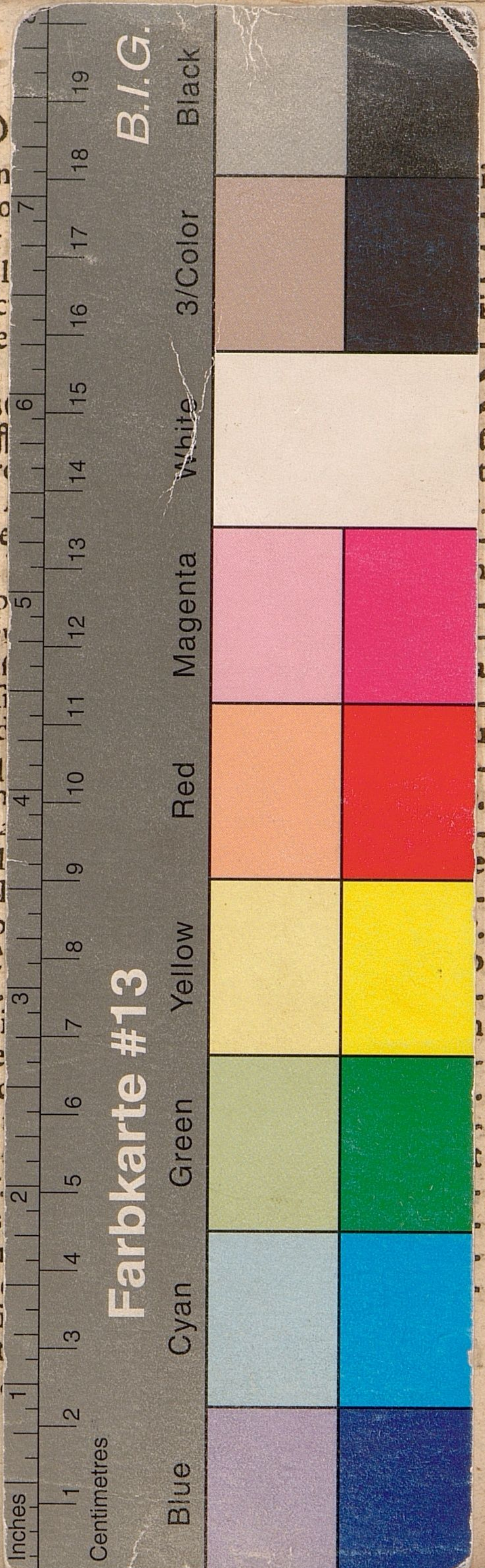

RO
tran
quo
aut
a ill
it, c
n de
ia,
gea
Kraff
i pro
yk.
is re
in
an p
ece
e pos
em fi
mod
e q
nten
4. n.
s el
scil
m p
N
tur.
forti
ute
fit c
tan
juri
t. J.
nus
c er
ent
s liti
cent
S

B.I.G.

Farbkarte #13

Q. D. B. V.
DISPUTATIO INAUGURALIS JURIDICA
De

23
29

PROTESTATIONE JUS PROTESTANTIS NON CONSERVANTE,

1695, 49 d

OVAM
RECTORE UNIVERSITATIS FRIDERICIANÆ
MAGNIFICENTISSIMO,
SERENISSIMO PRINCIPE AC DOMINO
DN. FRIDERICO WILHELMO
ELECTORATUS BRANDENB. HÆREDE, &c. &c.

DIRIGENTE
DN. CHRISTIANO THOMASIO,
JCTO, CONSIL. ELECT. BRAND. PROF, PUBL. ORDIN.
UNIVERSIT. FRIDER. SEN. ET FACULT. JURID.
h. t. DECANO,

Pro Summis in utroque Jure Honoribus, Privilegiis atque insignibus Doctoralibus
rite capeffendis,

IN AUDITORIO MAJORI
Ad diem III. Junii An. M DC XCV.
Placidæ Eruditorum discussione sistet
JOHANNES ANTONIUS Walther.
VRATISLAVIENSIS.

Typis CHRISTOPH. ANDRÆ ZEITLERI, Acad. typ.

Handwritten initials or mark.

